

Rozhodnutie je právoplatné
dňom 5. 7. 2004
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

8 Ds 5/03

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Šamkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Ondrejákovej a JUDr. Ondreja Gáboríka o návrhu JUDr. J N, sudkyne Krajského súdu v B B zo 7. októbra 2003, na vyslovenie neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo 16. septembra 2003, na ústnom pojednávaní dňa 14. novembra 2003 rozhodol

t a k t o :

Návrh na vyslovenie neplatnosti písomného napomenutia uloženého ministrom spravodlivosti SR dňa 16. septembra 2003, č. 9727/2003-10, JUDr. J N sudkyňi Krajského súdu v B B sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Sudkyňa JUDr. J N sa návrhom zo 7. októbra 2003 domáhala vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia uloženého jej ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 16. septembra 2003 podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 /v znení do 1. 11.2003 - ďalej len zákon č. 385/2000 Z. z./ z dôvodu nedodržania zákonnej lehoty podľa § 158 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len O.s.p./ vo veci vedenej na Krajskom súde v B B pod sp. zn. 46 Cb 9/99. Dôvodila tým, že oneskorené vyhotovenie rozsudku bolo organizačnou chybou, lebo spis s rozsudkom sa omylom dostal medzi neskončené veci, čo neurobila úmyselne a ani z nedbanlivosti. Poukázala na nápad vecí v jej oddelení Cb a Cbi od roku 1993 do februára roku 2003, ako aj na počty skončených vecí za uvedené obdobie, ako aj na to, že je jednou z najvýkonnejších konkurzných sudkýň na Krajskom súde v B B a za takejto situácie – vysoký nápad, množstvo skončených vecí, došlo k založeniu spisu a oneskorenému napísaniu rozsudku v jednej veci.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky uložil písomné napomenutie podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. JUDr. J N pretože v pridelenej veci vedenej na Krajskom súde v B B pod sp. zn. 46 Cb 9/99 dňa 27. 1. 2003 vyhlásila rozsudok, pričom písomné vyhotovenie vypracovala až 31. júla 2003 a nedodržala tak zákonom stanovenú lehotu podľa

§ 158 ods. 3 O.s.p. a svojou nečinnosťou spôsobila priet'ahy v konaní v jej pridelenej veci. Minister spravodlivosti uviedol, že pri posudzovaní uvedeného skutku vzal do úvahy všetky skutočnosti uvádzané v liste predsedu Krajského súdu v B. B a prihliadajúc na všetky okolnosti považoval udelenie písomného napomenutia za postačujúce.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sudkyňa JUDr. J N pri vysokom nápade vecí Cb a iných vecí /obchodného úseku/ skončila v rokoch 2000 až 2003 viac, než je Ministerstvom spravodlivosti určený počet vecí počtom i bodovým ohodnotením po jeho zavedení, hoci bodové hodnotenie bolo zavedené ako skúšobné na tomto súde a sudkyňa preto nemusela a ani nepristupovala k písaniu bodov dôsledne.

V období od 1. 1. 2003 do 30. 9. 2003 mala mesačný priemer skončených konkurzných vecí 6, 89, čo je najvyšší priemer zo všetkých konkurzných sudcov v uvedenom období na tomto súde.

Jedná sa o sudkyňu s vysokou pracovnou výkonnosťou, ktorá nebola disciplinárne stíhaná, ani inak napomenutá, lebo si svoje povinnosti plnila svedomito, ako to vyplýva z hodnotenia predsedu Krajského súdu v B B.

Sudkyňa JUDr. J N však vo veci vedenej na Krajskom súde v B B sp. zn. 46 Cb 9/99 vyhlásila dňa 27. januára 2003 rozsudok, ale jeho písomné vyhotovenie vypracovala až 31. júla 2003 po podaní sťažnosti účastníkom konania.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento skutok sa stal. Došlo ním k porušeniu povinnosti sudkyne konať bez zbytočných priet'ahov. Teda bez priet'ahov v zákonom stanovenej lehote /§ 158 ods. 2 O.s.p./ prípadne predĺženej lehote po požiadaní predsedu súdu vyhotoviť vyhlásený rozsudok včas. Sudkyňa tak porušila povinnosť uloženú jej § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z.

Toto porušenie povinnosti bolo zavinené, pričom zavinenie sudkyne vyplynulo z jej konania, ktoré možno kvalifikovať ako nevedomú nedbanlivosť.

Súd aj pri hodnotení všetkých okolností, dlhodobé nadpriemerné množstvo končených vecí sudkyňou, jej vysoko pozitívneho hodnotenia, spoluzavinenia štátnej správy súdu, ktorá si nekonala svoju povinnosť kontroly /lebo ak by tak

urobila a zisťovala mesačne stav nenapísaných rozhodnutí/ mohla predísť nekonaniu vo veci – t.j. nevyhotoveniu rozsudku v zákonom stanovenej, či inak určenej lehote.

Mal za preukázané, „že došlo k nedostatkom v práci“ menšieho významu, ktoré boli takto hodnotené práve vzhľadom na okolnosti prípadu, a preto uložené písomné napomenutie podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. považoval za primerané.

Disciplinárny súd poukazuje na to, že z ustanovenia § 117 /I. hlava tretej časti zákona č. 385/2000 Z. z./, ktorá upravuje disciplinárnu zodpovednosť sudcu vyplýva, že sa jedná o jeden z možných spôsobov disciplinárnej zodpovednosti, ale mimo disciplinárneho konania, ktoré upravuje osobitne hlava III. zákona. Je to preto, lebo disciplinárnu zodpovednosť zisťuje disciplinárny súd, ktorým je pre účely disciplinárneho konania Najvyšší súd SR /§ 119 ods. 1, 2 zákona č. 385/2000 Z. z. príslušným disciplinárnym súdom i na určenie neplatnosti, resp. platnosti napomenutia udeleného podľa § 117 ods. 7 zákona, na základe návrhu dotknutého sudcu.

Prihliadajúc tiež k tomuto druhu – spôsobu potrestania /ktorý nie je disciplinárnym opatrením v zmysle § 117 ods. 1 až ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z./ a okolnostiam prípadu, disciplinárny súd rozhodol podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde.

V Bratislave 14. novembra 2003

JUDr. Ľudmila Š a m k o v á, v.r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: *Handwritten signature*

